

[VREDESACTIE]

bpost

PB-PP |
BELGIE(N)-BELGIQUE





Beste Vredesactie-sympathisant,

We bouwen op de schouders van reuzen. In deze turbulente tijden vergeten we soms hoeveel overwinningen we al binnenhaalden. Die verhalen moeten we blijven vertellen. Zo is er Trainstopping, een actie die precies 20 jaar geleden plaatsvond: hoe dappere activisten een trein stopten om erger te voorkomen.

Andere verhalen moeten nog geschreven moeten worden, zoals het verhaal van de burgers die hun fossiele economie gaan afbreken. In de vorige nummers kon u lezen waarom de fossiele economie een oorlogseconomie is. Vandaag kan u met ons een eerste paragraaf in dit verhaal schrijven, in briefvorm. #StopFuellingWar

Verhalen zijn ook de essentie van Deep Canvassing. De trainers van Tractie gaven samen met de Nederlandse collega's van Stroomversnellers een workshop Deep Canvassing voor het Antwerpse collectief Recht op Lucht. Zij vertellen hoe ze harten en hoofden van mensen willen veroveren met deze techniek.

We zeggen vaak dat Vlaamse wapens mensenlevens kosten, en dat klinkt misschien metaforisch. Dit verhaal maakt dat erg concreet: Vlaamse beeldschermen tonen haarscherp hoe Israëlische drones inslaan op hun (menselijke) doelwitten in Gaza en elders.

Tot slot trekken we naar Duitsland. U herinnert zich hoogstwaarschijnlijk nog de beelden uit Lützerath en bent misschien van mening dat de strijd gestreden is. We luisterden naar Tadzio Müller en kwamen erachter dat dat niet zo is. Nu woedt de strijd om het verhaal-van-Lützerath.

We kijken ernaar uit om samen met u nieuwe verhalen te schrijven de komende maanden. Geniet van deze krant!

◀ coverfoto en ▲ foto: Tim Dirven

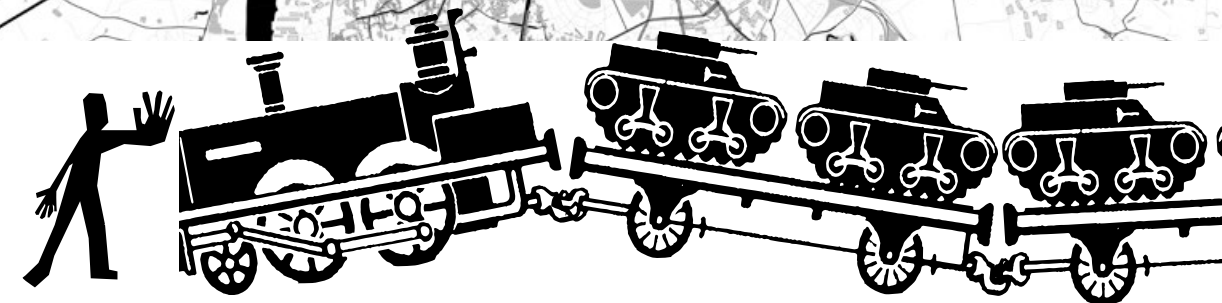


Een trein stoppen om erger te voorkomen	3
Stop Fuelling War	8
Deep Canvassing: de wereld veranderen, gesprek na gesprek.	12
Barco/Scioteq, het betere beeld bij uw bombardement	16
Lützerath en de strijd om het verhaal	20

meer Vredesactiekranten lezen?
vredesactie.be/krant.



Verantwoordelijke Uitgever: Stijn Suijs
Breughelstraat 31-33, 2018 Antwerpen



Een trein stoppen om erger te voorkomen

Een grote zaklamp, een stuk rood plastic en een dozijn actievoerders. Dat zijn de ingrediënten om een goederentrein vol Amerikaans oorlogsmateriaal te stoppen. Of toch, dat gebruikten vredesactivisten exact 20 jaar geleden. De actie ging de Vredesactie-geschiedenis in als Trainstopping. In dit artikel keren we terug naar die koude februarinacht.

Het was donker, maar in het maanlicht zagen ze het militair materiaal van ver op hen af denderen.

Hij dacht terug aan hoe hij hier beland was op de bewuste koude februari-nacht. Hij ligt voor de zoveelste keer in de berm naast de spoorweg. Het is zondag 16 februari. Behalve deze activist (laten we hem Bruno noemen), ligt, staat en zit nog een dozijn vredesactivisten verscholen tussen de velden net buiten de Antwerpse haven te wachten op een trein met oorlogsmateriaal die misschien wel of niet zou komen. De Belgische regering mocht dan wel trots volhouden dat ze niet zou participeren aan de inval van de Verenigde Staten in Irak, ze faciliteerde wel degelijk de voorbereidingen ervan. Dat deden ze zelfs open en bloot. Iets verderop, aan een spoorwegovergang, herinnert Steven zich hoe hij enkele weken geleden nog op weg was naar een vergadering toen hij een goederentrein vol tanks zag passeren.

De Belgische oorlogsinfrastructuur

Die beelden zetten verschillende mensen binnen de vredesbeweging aan om onderzoek te doen naar de oorlogsinfrastructuur in België. Niet geheel onverwachts bleek de Antwerpse haven een cruciale rol te spelen. Olaf probeerde het volledige netwerk in kaart te brengen. Dagenlang pluisde hij de exacte route van de treinen uit. De goederentreinen kwamen van de Amerikaanse militaire basissen in Duitsland en gingen naar de Antwerpse haven waar het materiaal op oorlogsschepen geladen werd. Heel wat spoorwegen leiden naar de haven, maar er was op dat moment slechts 1 dok waar de schepen van de Amerikanen ook effectief konden aanmeren. Zo werd het iets makkelijker om te bepalen langs waar de treinen zouden passeren.

De exacte timing van de treinen was moeilijker te achterhalen. Vandaag zijn er websites die scheepsverkeer monitoren zoals MarineTraffic, maar in de vroege jaren '00 stonden die nog in

hun kinderschoenen. Het was dus zelf informatie bij elkaar schrapen. Een zicht op wanneer de troepen vertrokken, haalden ze uit persoverzichten van het Pentagon. Ook human interest blaadjes met de verhalen van families van soldaten die achterbleven, bleken nuttig. Een artikel over moeders die hun zonen uitwuiwen, had af en toe een tijdsindicatie.

Olaf en zijn kompanen slaagden erin om een aantal signalen in kaart te brengen. Op die manier konden ze patronen herkennen – en uiteindelijk de timing van een nieuwe trein voorspellen. Bij voldoende positieve signalen werd de actietrein in gang gezet.

“Het is nu het moment. Als je de trein wil stoppen, kom naar Antwerpen”

Dat gebeurde ook op de bewuste zondagmiddag 16 februari. Telefoontjes werden gepleegd en activisten



opgetrommeld. Zo ook Steven. Het was niet de eerste keer dat hij opgebeld werd en hij wist wat hem te doen stond. Diezelfde dag was er een anti-oorlogsmanifestatie in Brussel waar hij met zijn ouders naartoe zou gaan. Meer nog, hij

Je ligt op een koude februari-nacht in een spoorwegberm, klaar om een trein tegen te houden.



zat zelfs al op de bus uit de Kempen. Hij liet niets merken, wandelde mee, maar keerde vroeger naar huis. "Ik heb nog een onverwachte afspraak in Antwerpen!" vertelde hij zijn ouders en hij vertrok richting de briefingplek.

De groep die uiteindelijk bij elkaar zat in een kraakpand in Antwerpen voor de briefing was erg divers. Sommige activisten kenden elkaar, anderen waren compleet nieuw. Voor sommigen was dit de derde keer dat ze de briefing hoorden, voor anderen verliep de hele avond chaotisch. Toch slaagde de groep erin om zich klaar te maken: laatste juridische risico's werden meegedeeld en de rollen werden verdeeld. Iedereen sprong in de auto's die klaarstonden om hen naar de Antwerpse haven te voeren en weg waren ze.

Daar brandt de rode lamp

Steven was persspreker en zou, vanaf het moment dat de trein stilstond, de pers contacteren, ontvangen en naar de plek van de actie brengen. Zijn buddy had als taak om de trein een eerste rood signaal te geven. Terwijl ze stonden te bibberen en denken dat het opnieuw op niets zou uitdraaien, zagen ze ineens de grote lichten van een trein. Het was dé goederentrein waar ze al zo vaak over gepraat hadden. Het was donker, maar in het maanlicht zagen ze het militair materiaal van ver aankomen.

Het zelfgeknutselde rode signaal werd gegeven en eerder dan verwacht stond de trein stil. "We did it!" Steven kon zich niet inhouden en liep richting de trein verderop. Hij zag hoe Bruno met de machinist sprak. Die laatste was furieus en vooral geschrokken. De vredesactivisten hadden thee meegebracht om de gemoederen te bedaren. De machinist begreep niet goed wat er gebeurde, maar ging akkoord om zijn reis hier voorlopig te staken. Dat was het moment waarop Bruno de overige activisten het signaal gaf dat ze zich konden vastmaken aan de trein.

Niet veel later arriveerden de eerste politiecombi's.

Overwinningsfeest met toiletpapier

In de cel drong pas echt door wat ze net voor elkaar gekregen hadden: "We hebben een trein vol oorlogsmateriaal gestopt!". Spontaan brak een waar feest uit in de cel en werden spelletjes gespeeld met wc-papier. Het besef dat dit ook nog een juridisch staartje zou krijgen, kwam iets later. Om 4u 's ochtends kwam het parket langs in de cel. De volgende ochtend al werden de activisten verwacht bij de onderzoeksrechter in Dendermonde.

Buiten de rechtbank was er echter weinig te merken van de strenge sfeer. Deze actie was niet marginaal. Heel wat mensen steunden de actievoerders. Na



de preek van de onderzoeksrechter, wachten ze elkaar op in een café op de markt. Toen de cafébaas hoorde wat ze de afgelopen nacht uitgestoken hadden, besloot hij spontaan niets aan te rekenen.

De geslaagde actie had iets in gang gezet. Het plan was nu om twee weken later 24 uur lang het spoor bezetten. Deze keer open en aangekondigd. Er waren lezingen gepland op het spoor, een filmvertoning en op zondagochtend zelfs een eucharistieviering. Geen trein met oorlogsmateriaal zou passeren. Al was dat buiten de politie gerekend, die viel binnen tijdens de briefing op zaterdagochtend en pakte iedereen op nog voor ze iets gedaan hadden. Die

escalatie van de politie versterkte enkel de steun voor de activisten. Tijdens de procesdagen later in het jaar daagden heel wat mensen op om hun steun te tonen.

Een trein stoppen om ergere misdaden te voorkomen. Dat was de basis van de verdediging in de rechtbank en het was exact wat heel wat activisten exact 20 jaar geleden deden. Het is belangrijk om elkaar de verhalen te blijven vertellen die onze beweging maakten tot wat ze is. Niet om nostalgisch te vieren wat was, maar om te inspireren en hoop te geven voor de toekomst. Als we de wapenhandel naar Saudi-Arabië konden stopzetten, dan is dat omdat we kunnen staan op de schouders van reuzen.

Deed jij mee met een actie van Vredesactie in een ver of niet zo ver verleden? Wil je graag je verhaal delen? We gaan graag eens koffie drinken. Stuur stefanie@vredesactie.be.

STOP FUELLING WAR

De fossiele economie is een oorlogseconomie.

De fossiele economie is een oorlogseconomie. We blijven kiezen voor eeuwenoude recepten die schade toebrengen aan mens en natuur. De Russische inval in Oekraïne maakt dit verhaal pijnlijk duidelijk.

De Europese afhankelijkheid van fossiele brandstoffen spijst de Russische oorlogskas, met de hulp van het Belgische Fluxys. Het gasbedrijf sloot een twintigjarig contract ter waarde van 1 miljard euro met het Russische Yamal LNG voor de opslag en overslag van gas. Sinds de inval in Oekraïne op 24

februari 2022 kwamen 126 tankers toe in Zeebrugge.

De Zeebrugse haven is een draaischijf voor de Russische gasexport. Het vloeibare gas komt uit Rusland, wordt in Zeebrugge opgeslagen en overgezet op een andere tanker voor het richting

de rest van Europa, Azië en het Midden-Oosten wordt geëxporteerd. Van alle Russische LNG-overslag gebeurde 72% in de haven van Zeebrugge. Van dat Russisch gas, verlaat 93% opnieuw de EU. Ook Europa wordt afhankelijker van de Zeebrugse connectie door de afsluiting van Russische pijpleidingen. België alleen al voerde 28% meer Russisch LNG in in 2022. Terwijl Fluxys er zo voor zorgt dat de export van Russisch gas onverstoord verder kan gaan, blijft de Russische oorlogskas gevuld – terwijl Fluxys nog een graantje meepikt.

Het contract tussen Fluxys en Yamal LNG moet dus op de schop. En daarvoor

Vrede kan niet fossiel zijn.

Als we de eindeloze spiraal van conflict en fossiele brandstoffen willen doorbreken, moeten we stoppen met investeren in fossiele infrastructuur. Fossiele brandstofgiganten verdedigen koste wat het kost hun politieke en economische machtspositie, met alle gevolgen van

Vrede kan niet fossiel zijn.

moet ook de Belgische overheid haar verantwoordelijkheid nemen. Ze kan aanpassingen in de wetgeving doorvoeren waardoor het contract makkelijker opgezegd kan worden én ze kan ijveren voor een embargo op Russisch gas. Zolang België de Russische gasexport blijft faciliteren, helpt ze Poetin in Oekraïne. Tegelijkertijd blijft de overheid investeren in wapenleveringen aan Oekraïne. Op die manier voedt ze beide kanten van het conflict en houdt ze het verder in stand. Is dit werkelijk wat de Belgische overheid wil?



dien. Ons huis, onze aarde staat letterlijk in brand. Meer olie en gas importeren uit Israël, Qatar of Saudi-Arabië dreigt onze afhankelijkheid van oorlogszuchtige en dictatoriale regimes enkel groter te maken.

Het is hoog tijd voor een ander verhaal, voor hoop in plaats van afbraak.

Zolang België de Russische gasexport blijft faciliteren, helpt ze Poetin in Oekraïne.



Klimaatwetenschappers van het IPCC zijn duidelijk: tegen 2030 moeten er verregaande en ongekennde veranderingen doorgevoerd worden in zowat alle aspecten van de maatschappij. Een snelle transitie naar hernieuwbare energie is dan niet alleen de goedkoopste maar ook meest rechtvaardige oplossing. De strijd tegen het einde van de wereld staat voor ons gelijk aan de strijd die steeds meer mensen voeren om het einde van de maand te halen. Globale solidariteit en zorg zijn daarbij sleutelwoorden: als niet iedereen mee is, verliezen we alsnog.

In het geval van Fluxys, begint dit globale verhaal erg lokaal. Fluxys is voor 77 procent in handen van Belgische steden en gemeenten via Publigas. Als aandeelhouders kunnen ze wegen op het beleid van het gasbedrijf. Aan bijna elk gemeentehuis wapperde wel een Oekraïense vlag en heel wat gemeenten schaalden zich achter het Burgemeestersconvenant voor klimaat en energie. Deze twee engagementen zijn onverenigbaar met het contract tussen Fluxys en Yamal LNG.

Dat contract moet dus op de schop; daar gaan wij voor zorgen. Wij, dat ben jij ook. Oorlog en klimaatcrisis beginnen hier, in jouw gemeente. We kunnen het ook hier stoppen.

DOE MEE!

Vorig jaar in juni, verzamelden we bijna 200 brieven voor Fluxys op de dijk van Knokke-Heist. Die gingen we afleveren aan het hoofdkantoor van Fluxys. Ook nadien namen we, in samenwerking met onze collega's van Greenpeace en Bond Beter Leefmilieu, al contact op met Fluxys en de bevoegde ministers. Maar onze vragen vallen voorlopig op een koude steen. We willen ons geluid luider laten klinken. En daarvoor hebben we jouw hulp nodig!

Op 9 mei 2023 is de jaarlijkse algemene vergadering van Fluxys, een belangrijk moment om op de betrokkenheid van het gasbedrijf in de Russische oorlog aan te kaarten.

Schrijf jij je gemeentebestuur aan?

In deze krant vind je een brief die je kan richten aan je gemeentebestuur. We vragen hen om samen met ons bij Fluxys en



Voer mee actie op 9 mei!

We laten de algemene vergadering niet onopgemerkt voorbij gaan. Hou alvast **9 mei vrij in je agenda en laat ons weten of je mee wil doen**. Dat kan met een mailtje aan mattijs@vredesactie.be.

de bevoegde ministers te pleiten om de Russische gasdoorvoer stil te leggen of alvast op te schorten. We geven hen in de brief ook aan wat er specifiek moet veranderen om dit mogelijk te maken. Stuur jij de brief op en laat je ons iets weten? Dat kan op twee manieren. Of je stuurt ons een eenvoudig mailtje (tom@vredesactie.be). Of je zet een foto of bericht op sociale media met de hashtag #StopFuellingWar (tag ook @Vredesactie).

Woon je in Gent of in Antwerpen, dan is het nog belangrijker om je gemeentebestuur aan te schrijven. Die steden hebben namelijk zoveel aandelen dat ze officieel punten op de agenda van de algemene vergadering kunnen zetten.

We gaan dus lokaal aan de slag. Heb je je brief verstuurd en wil je meer doen? Laat ons iets weten! Deze schrijfactie is nog maar de eerste stap.





Peter Polder (hij/hem) denkt graag mee over het winnen van campagnes, het beste halen uit media-aandacht, het opzetten van nieuwe organisaties en netwerken, het vinden van geld voor campagnes, het gebruik van sociale media en het organiseren van effectieve protest-evenementen en acties.



De wereld veranderen, gesprek na gesprek

Peter Polder is lid van het Nederlandse trainercollectief Stroomversnellers. Op vraag van de lokale actiegroep Recht op Lucht kwam hij op 19 januari in Antwerpen, een workshop geven. Peter, Pui Yee (Tractie) en Tessa (Recht op Lucht) delen hun ervaringen. "We moeten gewoon vaker het gesprek van mens tot mens aangaan".

Deep Canvassing is een strategie voor verandering, waarbij het gesprek centraal staat. Radicale empathie en een open en actieve luisterhouding blijkt namelijk een van de meest effectieve manieren om mensen te doen nadenken en van mening te doen veranderen. Hierbij houd je je eigen overtuigingen tijdelijk voor je en stel je in plaats daarvan open vragen. Wie op die manier veel mensen wil bereiken zal letterlijk langs honderden, zo niet duizenden, deuren moeten gaan. *Deep Canvassing* in vakjargon.

Peter Polder: Ik werd geïnspireerd door voorbeelden uit de Verenigde Staten. Op basis van **diepgravend onderzoek** in de VS naar deep canvassing rondom onderwerpen zoals bijvoorbeeld **trans-fobie**, racisme of haat naar de LGBTQ+ gemeenschap, blijkt dat je 5% tot 10% van de mensen die je spreekt van mening kan laten veranderen. Dat lijkt weinig, maar is desondanks honderdmaal effectiever dan flyers, stickers, posters, memes of dure TV-reclames.

HOW TO DEFEAT TRUMP AND HEAL AMERICA

Deep Canvassing and Political Persuasion in the 2020 Presidential Election



VOX

How to talk someone out of bigotry



De opbouw van een deep canvassing gesprek is belangrijk. De Amerikaanse LGBTQ+ activist David Fleischer ontwikkelde een methode voor effectieve gesprekken van zo'n twintig minuten. Dit is aanzienlijk langer dan de gesprekken waarmee bijvoorbeeld politieke partijen langs de deuren gaan, dat soort gesprekken zijn dan ook vaak enkel bedoeld om enkel mensen te bereiken die het al met je eens zijn. Een deep canvassing-gesprek volgt een vast stramien:

1. Begin met de vraag hoe mensen op een schaal van een tot tien staan tegenover een bepaald onderwerp.
2. Gebruik een persoonlijk verhaal om de gevoelens van je gesprekspartner over dat onderwerp dieper te verkennen.
3. Vraag je gesprekspartner naar een soortgelijk eigen verhaal.
4. Kom terug en maak de connectie met je beginvraag.
5. Ga in op de zorgen die je gesprekspartner uit.
6. Stel de begin vraag opnieuw, waar staat je gesprekspartner op dit onderwerp nu op een schaal van een tot tien?



“We moeten gewoon vaker het gesprek van mens tot mens aangaan”



“Radicale empathie oefenen door actief te luisteren, daar komt het op neer.”

Meer info over recht op lucht: [rechtoplucht.be](http://rechttoplucht.be) - ook op facebook, twitter en instagram.



Pui Yee: Deep canvassing is een heel andere methode dan wat we van Tractie en vooral van Vredesactie-campagnes gewend zijn. Met de kracht van onze overtuiging gaan we juist het conflict aan. We bezetten dan het dak van een wapenfabriek of blokkeren een militair domein. Altijd geweldloos natuurlijk. Dat is niet te negeren. Zo brengen we het publieke debat op gang over thema's die de aandacht ontsnappen.

Peter: Het conflict opzoeken, en soms zelfs actief polariseren, is uiteraard een strategie waar ik achter sta. Ik stond bv. mee aan de wieg van GroenFront! Daarmee gingen we de strijd aan met vernielers van natuur. Geloof me vrij, deep canvassing was het laatste waar we aan zouden gedacht hebben (lacht). Het zijn gewoon andere strategieën voor verandering – soms werkt de ene beter, soms de andere.

Tessa: Het is precies omdat er rond mobiliteit zoveel gepolariseerde meningen bestaan dat we bij Recht op Lucht het gesprek willen aangaan met een veel breder deel van de bevolking. We geloven dat daar de oplossingen liggen – bij de mensen, en niet bij experts of politici. Als we actief met meer mensen in gesprek gaan, en hun wijsheid benutten, vinden we creatievere oplossingen die voor meer mensen werken.

Pui Yee: Met een open en actieve luisterhouding met elkaar praten, en op die manier radicale empathie oefenen – dat vind ik het mooie aan deep canvassing. Er zijn zoveel vooroordelen en ook wij ontsnappen daar niet aan. Maar als we echt leren luisteren naar elkaar, komen diep gewortelde behoeftes naar boven en kan er plaats gemaakt worden voor begrip en herkenning. Hoe kwetsbaar en moeilijk dat ook is.

Peter: Het mooie aan de Recht op Lucht campagne is dat ze erg concreet is, en schaalbaar. Want vergis je niet: het is een strategie die de actieve inzet vraagt van vrijwilligers. Bij Milieudefensie zette ik een landelijke deep canvassing campagne op met honderden vrijwilligers met de bedoeling om tienduizenden gesprekken te voeren en zo de verkiezingen te beïnvloeden. Dat was wat ambitieus (lacht).

Tessa: Daarin zien we ook de grootste uitdaging. Zelfs voor onze plannen gaan we tientallen actieve vrijwilligers nodig hebben om de straat op te gaan. Natuurlijk willen we hen niet zomaar de straat op sturen. We willen hen mee begeleiden via bijvoorbeeld een training rond verbindend communiceren. Gelukkig zijn er trainers van Tractie die al aangegeven hebben daarbij te willen ondersteunen.



Links en inspiratie

- Changing the conversation David Fleischer [youtube]
- How We Can Reduce Prejudice with a Conversation (youtube) David Fleischer [youtube]
- Deep Canvassing: een gespreksvorm die extreem rechts kan stoppen. Stroomversnellers





het betere beeld bij uw bombardement

Verbeelding werkt! Dat is het trotse onderschrift van het logo van het Vlaamse gewest. Scioteq, de defensie-afdeling van het vroegere Barco, levert daar een wrang voorbeeld van. Uit onderzoek van Vredesactie blijkt dat schermen van Scioteq en haar voorganger in allerlei besturingssystemen van militaire drones gebruikt worden.



Barco levert het betere beeld bij uw bombardement. En het is reeds getest op Palestijnen, Syriërs, Libanezen, Armeniërs, Afghanen, Pakistani, Irakezen, Libiërs, Somaliërs, Jemenieten, ... Het Vredesinstituut vond de Barco-schermen terug in Russische Pantsirvoertuigen, Vredesactie dan weer in grondstations voor militaire drones. Amerikaanse drones zoals de Predator, de Reaper, de Gray Eagle en de Shadow, maar ook voor de Israëlische Hermes-toestellen.

De Predator, en zijn voorganger Reaper, zijn onbemande vliegtuigen die door de VS de voorbije jaren intensief zijn ingezet in allerlei conflictgebieden en hun 'war on terror'. Daar werd weinig onderscheid

gemaakt tussen burgers en strijdende partijen. Er zijn meerdere voorbeelden van gebombardeerde huwelijksfeesten en andere burgerdoelwitten in conflictgebieden. Zo was er de paniek rond de val van Kaboel, waarin Zemari Ahmadi, een hulpverlener, aanzien werd voor een IS-terrorist. Voor de ogen van de wereldpers werd hij opgeblazen door een Hellfire raket, afgeschoten door een Reaper drone. Resultaat: 10 doden, waaronder 7 kinderen. Op andere plaatsen stonden geen camera's, maar was het resultaat vaak even dodelijk.

De Hermes 450 is ontwikkeld door het Israëlische wapenbedrijf Elbit. Het Israëlische leger zette deze onbemande

Met Vlaamse technologie krijgen militairen dus hun doelwitten precies in het vizier.



Deze schermen worden gebruikt door het Israelische wapenbedrijf Elbit.



Het Israelische leger bombardeert Gaza, Libanon en Syrië

met behulp van beeldschermen uit Kortrijk.



Op 5 augustus 2022 drukte een Israelische soldaat op de knop

en zag hoe vijf kinderen het leven lieten in Gaza.



Dat kon die haarscherp volgen op beeldschermen die hier geproduceerd werden.

President Kennedy bedrijvenpark, Kortrijk.

Drones, dat betekent: gebombardeerde huwelijksfeesten en andere burgerdoelwitten.

vliegtuigen voor het eerst in in 2003. De Hermes 900 is een verder ontwikkelde versie met grotere capaciteiten. Deze werd ingezet boven Gaza vanaf 2014. Sindsdien doken ze er regelmatig op. Ook in de bezette gebieden, in Libanon en in Syrië. Zowel de Hermes 450 als de Hermes 900 kunnen bewapend worden en het Israëlisch leger zet hen vaak in bij onder meer hun 'targeted killing'-operaties. Al Mezan, een Palestijnse mensenrechtenorganisatie telde in de laatste 22 jaar minstens 2146 dodelijke slachtoffers van aanvallen met drones.

Israël zet de drones niet enkel zelf in, ze brengen ook geld in het laatje. Elbit exporteert naar landen waar het Vlaams geweest geen vergunningen voor zou

geven. In 2008 verkocht het Israëlische bedrijf 10 Hermes 450-systemen aan Azerbeidzjan. In 2017 kocht datzelfde land 15 Hermes 900-systemen. Beide systemen werden actief en gewapend ingezet in de oorlog rond Nagorno-Karabakh. Naast drone-systemen zitten deze schermen ook in allerlei ander vliegend en rollend materieel. Zo ook de Turkse Cobra I gevechtswagen, ingezet in Turkse operaties tegen de Syrische Koerden en eveneens geëxporteerd naar Azerbeidzjan.

Met Vlaamse technologie krijgen militairen dus hun doelwitten precies in het vizier. De schermen van Scioteq worden in allerlei militaire producten geïntegreerd. Nochtans, volgens de Vlaamse

regering is dit geen militair materieel, maar een overwegend civiel product. Het kan dus vrij uitgevoerd worden zonder verdere controle. Het hoeft niet te verbazen dat het opduikt in allerlei conflictengebieden en bij eindgebruik waarmee men liever niet geassocieerd wordt. Redenen genoeg om de

Vlaamse regering te confronteren met de gevolgen van haar laks exportbeleid.

Deel deze afbeeldingen op jouw sociale media! Je vindt ze op de kanalen van Vredesactie op Twitter, Instagram en Facebook.





Lützerath en de strijd om het verhaal

Na meer dan een jaar innovatieve bezetting maakte de politie in januari een einde aan de ontruiming van het dorp Lützerath. Het dorpje wordt weldra opgeslokt door de kolossale bruinkoolmijn. Alles is verloren? Niet helemaal. Nu is het zaak de “slag om het verhaal” te winnen, om te bepalen wat “Lützerath” in de toekomst zal betekenen.

De legende van de modderstrijd om Lützerath heeft een plaats veroverd in de annalen van de klimaatbeweging. Lützerath is het verhaal van dappere klimaatactivisten die als Asterix en Obelix de dorpjes rondom de vervuilende bruinkoolmijn van Garzweiler wilden beschermen. Meer dan een jaar bezetten ze zo het dorpje Lützerath, in het midden van de driehoek Aachen-Düsseldorf-Köln. Eind december viel het verdict: de klimaathelden kregen nog een maand om het dorp te verlaten. Op de televisiejournaals en sociale media zagen we beelden van grote betogingen, driepikkels, boomhutten en het moddergevecht met de politie dat daarop volgde.

Ja, het is waar. Het doel was om de extreem goed gepositioneerde verdedigingskringen van de politie te doorbreken. En dat is mislukt. Maar hoe

belangrijk het ook zou zijn geweest om Lützerath fysiek te verdedigen – klimaatramp, weet u wel – het gaat er nu om de “slag om het verhaal” te winnen. De strijd is nog niet gestreden. Om te bepalen wat de naam “Lützerath” in de toekomst zal betekenen, welke verhalen de strijd zullen overleven.

Als sociale en narratieve wezens, is de mens namelijk constant verhalen aan het sprokkelen. Dat hebben we nodig om de complexe wereld rondom ons vorm en betekenis te geven. Het is dus essentieel dat we als sociale beweging, of we nu bezig zijn met klimaat of vrede, blijven vertellen over welke impact we hebben gehad.



gebaseerd op een blogpost van Tazio Müller, een van de organisatoren van Ende Gelände



◀ foto: CrimethInc

Tadzio Müller focust op drie verhalen die we moeten blijven vertellen, zeker nu: :

Er is een oude en een nieuwe wereld. In de oude wereld geldt het recht van de sterkste, het recht van de winst, de onverbiddelijke logica van het kapitaal. De oude wereld ziet in elk stukje natuur een grondstof om te ontginnen. De oude wereld heeft zich in Lützerath tegenover de nieuwe wereld doen gelden via een staatsmonopolie op geweld, een gigantische politieke overmacht... en Groene politieke steun. De nieuwe wereld staat op om de aarde te verdedigen, voor het overleven van ons allen. In de grote demonstratie rond Lützerath vond je een groep jonge FridaysForFuture-activisten, geheel in het zwart gemaskerd. Zij waren niet gekomen om naar de toespraak van Greta Thunberg te luisteren, maar om Lützerath te bevrijden, desnoods door de wet te overtreden. Met de kinderen komt het wel goed. Met de oude wereld niet.

De Duitse "Groenen" (en laat ons die alleen nog met aanhalingstekens benoemen) hebben in Lützerath laten zien aan welke kant ze staan: de kant van de oude wereld. De sympathieke Akense korpschef die ontruiming van Lützerath leidde is lid van de Groene Partij. Hoe dichterbij de macht, hoe verder weg van de groene principes. Dat is niet verbazend, aangezien die groene principes in directe tegenspraak zijn met de bovengenoemde logica van het kapitaal. Wie regeert kan niet voorbij aan de belangen van machtige kapitaalgroepen. Daarom is elke regering in Duitsland een auto-regering, of die nu rood of groen, geel of zwart is. Wie na Lützerath nog hoopt op een degelijk klimaatbeleid van de "Groenen", begrijpt niet wat er aan de hand is.

De strijd om Lützerath heeft laten zien dat we samen sterker staan. Als de #klimaatbeweging zich verenigt, van NGO's tot Fridays For Future tot Extinction Rebellion, van de Letzte Generation tot Ende Gelände tot de anarchistische vleugel & burgerlijke radicalen, dan zijn we een macht waar niemand makkelijk aan voorbij komt. De volgende politici die verkozen raken op klimaatbeloftes moeten zich voorbereiden op een berg politieke hoofdpijn wanneer ze die beloftes breken – met dank aan een krachtige, boze en verenigde klimaatbeweging.

Hoe gaan we nu verder?

We zullen er samen staan of we zullen er niet staan. Bewegingen moeten elkaar vinden en hun verhalen versterken. Dat gebeurde in Lützerath, op Code Rood en ook in de toekomst zijn er plannen. Zo laat Extinction Rebellion in het Verenigd Koninkrijk haar disruptieve tactieken (tijdelijk) los om aan bredere bewegingsopbouw te doen (zie The Big One, 21-24 april, Londen).

Op een moment dat partijpolitieke oplossingen steeds meer een druppel op een hete plaat lijken en bedrijven vooral geïnteresseerd zijn in hun eigen voortbestaan en dat van het systeem, zal de verandering van ons, burgers, moeten komen.

Ook Vredesactie werkt hieraan. We staan geworteld in de wereld zoals die is, terwijl we vertellen over de wereld die we willen. We vertellen wat er oorlogszuchtig is aan het aardgas in onze bulex: hoe onze politici en bedrijfsleiders ervoor gezorgd hebben dat je nauwelijks je huis kan verwarmen zonder een dictator te steunen of mensenrechtenschendingen te financieren. We vertellen hoe we dat gaan veranderen, waar we zwakke plekken zien in de machine. Hoe het anders kan, en hoe we samen zaken gaan veranderen.

Wij, dat ben ook jij – jij die deze tekst leest. We staan samen aan het begin van een campagne waarmee we Fluxys op de knieën dwingen. Zet samen met ons de eerste stap: stuur je brief naar Fluxys, en maak je klaar om dit fossiele bedrijf het vuur aan de schenen te leggen.

foto's: CrimethInc ▲





Vredesactie pleit radicaal voor een maatschappij waarin conflicten worden opgelost zonder geweld of het dreigen ermee. Vredesactie is een motor voor het ontwikkelen van een geweldloze strategie en actie. Met de campagne IkStopWapenhandel.eu verhinderen we dat wapenhandelaars hun oorlogstuig verkopen of ijveren voor soepele exportregels. Als pacifistische beweging lanceren we initiatieven die de afbouw van de wapenindustrie mogelijk maken.

Vredesactie is aangesloten bij de War Resisters' International (WRI), een wereldwijd netwerk van organisaties, groepen en personen die allen de WRI-beginselverklaring onderschrijven: 'Oorlog is een misdaad tegen de mensheid. Daarom ben ik vast besloten geen enkele vorm van oorlog te steunen en te ijveren voor de opheffing van alle oorzaken van oorlog'.

www.vredesactie.be
contact@vredesactie.be
03 281 68 39
Brueghelstraat 31
2018 Antwerpen

Word Partner van Vredesactie
geef financiële steun via een vaste
opdracht op BE02 5230 4030 0040.